երկեան 'ի Թագաւորէն և 'ի Նախարարաց ազգին եւ առաքեցին զԳէորգ Պօտուռ առ Դատաւորն, և յայտ արարին նմա զհրաժարումն իւրեանց 'ի գործոյ։ Եւ նա պատուիրեաց նմա երթալ ասել, առանց ինչ առնելոյ լինիմ ձեռնամուխ 'ի գործն. եւ եթէ ոչ հաճեսցեն զկամս իմ, նուազեցուցանեմ քան զոր խոստացայ առնել յառաջագոյն, և այնպէս կնճռեցից զխնդիրն որ յաւիտեանս ոչ ոք կարասցէ մաքրել և կարգաւորել. և եթէ 'ի սմին ժամանակի պատահեսցի խռովութիւն ինչ, չլինիմ երբէք միջամուխ, և դուք երբէք չունիք գտանել հանդիստ. և այլ սոյին նման բանք սպառնալեաց։ Լուեալ Վարդապետաց զայսոսիկ վերստին գնացին առ նա, և փոքր ինչ հանդարտեցին զմիտս նորա, և զգումարն պահանջեալ նուազեցուցին. բայց նա չկամէր առնուլ ինչ առաւել քան զոր պահանջէրն, եւ այն իբր յանդորրութիւն Հայոց, զի մի խաղաղ վշտացեալ Ցունաց յարուսցեն աղմուկ խռովութեան և մշտնջենաւոր տեւեսցէ այն, և զկնի այլոց բանից ամոքեցին զմիտս նորա, եւ յանձն առին շատանալ առ ժամն խոստմամբ նորին եւ մեկնեցան։ Եւ ապա ըստ ազդ արարելոյ նորին դարձեալ գնացին առ նա (Նոյեմբեր 8), ուր էին Նուրի Էֆէնտի և Զուխատարն, եւ ծանեան 'ի կերպարանաց նոցին թէ գժտեալ են ընդ միմեանս։ Ասէ Դատաւորն՝ երբ ասացի ձեզ երթալ 'ի քննութիւն Բեթղեհէմի, զի ամբաստանեալ էք զինէն առ եղբայրն իմ. եւ նորա վշտացեալ յանդիմանէ զիս, եւ նոքա ասեն. եղեն այդպիսի բանք, երթալ անդ եւ բարւոք քննել զտեղիս արդարութեամբ՝ տալ զբաժինս Հայոց։ Նուրի Էֆէնտի ասէ՝ այսքան ժամանակ չծանուցանես ինչ ինձ, և զերկոսին ազգսն լռելեայն կոչեալ առ քեզ աղաչանօք եւ իրաւախոհութեամբ կամիս զգործն կատարել, և զԲեթղեհէմ 'ի քննութիւն առնուլ, զոր չէ գրեալ Արքայի. եւ եթէ միայն քեզ յանձն արարին զգործս Թագաւորն և Դեսպանն, կատարեա ըստ կամաց քոց. զի յառաջագոյն կարգեցայ հրովարտակաւ Փոխանորդ Մուվէլլայի և յայս նուագ գործակից քեզ. ուստի հարկ անհրաժեշտ համարիմ ըստ պաշտօնիս իմանալ զամենայն ինչ. զի պատասխանի տաց որոց հարցանենն զիս։